

Dosarul nr. 3ra-400/20

Prima instanță: Judecătoria Ungheni, sediul Central (jud: D. Racoviță)

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud: A. Minciuna, V. Mihaila, V. Sîrbu)

ÎNCHEIERE

13 mai 2020

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Nina Vascan
Victor Burduh
Victor Boico

examinând admisibilitatea recursului declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „Floarea Pietrei”,

în cauza de contencios administrativ la acțiunea depusă de Societatea cu Răspundere Limitată „Floarea Pietrei” împotriva Consiliului comunei Mănoilești raionul Ungheni, intervenienți accesorii Primăria comunei Mănoilești raionul Ungheni, Întreprinderea de Producție „Codreanca” Societate pe Acțiuni, Societatea cu Răspundere Limitată „Vigi” și Societatea pe Acțiuni „Macon” și Agenția pentru Geologie și Resurse Minerale cu privire la anularea deciziei, contractului de vânzare-cumpărare, proceselor-verbale privind desfășurarea licitației și rezultatele licitării, obligarea transiterii în folosință a terenului,

împotriva deciziei din 17 decembrie 2019 a Curții de Apel Chișinău, prin care s-a respins apelul declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „Floarea Pietrei” împotriva hotărârii din 06 decembrie 2018 a Judecătoriei Ungheni, sediul Central,

c o n s t a t ă:

La 07 mai 2014, SRL „Floarea Pietrei” s-a adresat cu cerere de chemare în judecată împotriva Consiliului comunei Mănoilești raionul Ungheni, intervenienți accesorii Primăria comunei Mănoilești raionul Ungheni și ÎP „Codreanca” SA, cu privire la anularea deciziei, contractului de vânzare-cumpărare, proceselor-verbale privind desfășurarea licitației și rezultatele licitării, obligarea transiterii în folosință a terenului.

În motivarea acțiunii reclamanta a indicat că prin actul comisiei interdepartamentale din 24 decembrie 2004, SRL „Floarea Pietrei” i-a fost transmis zăcământul de argile și 2 roci de nisip „Ungheni-3” pentru producerea cărămizii și cheramzitului în cantitate de 2 551 000 m³ la categoriile A+B+C1 și rezervele de nisipuri-degresante în cantitate de 160 000 m³ la categoriile A+B+C1 pentru valorificare industrială. Prin actul din 14 martie 2009, Ministerul Economiei a confirmat perimetrul minier cu suprafața de 12,68 ha, pentru exploatare prin metoda deschisă până la epuizarea zăcământului.

Reclamanta SRL „Floarea Pietrei” a relatat că până în prezent, Consiliul comunei Mănoilești și Primăria comunei Mănoilești nu i-au atribuit în natură terenul cu suprafața de 12,68 ha pentru valorificare industrială. Prin răspunsul din 18 iulie 2013, Primăria comunei Mănoilești a comunicat că din suprafața de 12,68 ha dispune numai de terenul cu suprafața de 3,7 ha, care poate fi vândut sau arendat prin licitație publică. Prin răspunsul suplimentar din 04 aprilie 2014, Primăria comunei Mănoilești a informat că cererea este tardivă și actele comisiei interdepartamentale privind transmiterea-recepția spre valorificare industrială a zăcământului de argile și roci de nisip „Ungheni-3” și de confirmare a perimetrului minier a Ministerului Economiei și Comerțului nr. 416 din 14 martie 2009, sunt nule și nu au nici o tangență cu pretinsul drept.

Reclamanta consideră că refuzul Consiliului comunei Mănoilești și Primăriei comunei Mănoilești este ilegal și lovit de nulitate absolută, deoarece, întreprinderea de producție „Codreanca” SA, ilegal exploatează zăcământul de argile și roci de nisip „Ungheni-3” și se eschivează abuziv de la plata impozitelor, îmbogățindu-se fără justă cauză, fiind astfel încălcate articolele 6 și 7 din Codul subsolului care prevăd că, bogățiile și substanțele minerale sunt proprietate exclusivă a statului și nu pot fi vândute. Ca urmare, susține că, decizia Consiliului comunei Mănoilești nr. 5/5/7 din 17 august 2006 și contractul de vânzare-cumpărare a terenului agricol proprietate publică, prin care terenul agricol cu suprafața de 6,7010 ha cu destinație agricolă a fost înstrăinat, contravin Codului subsolului și sunt lovite de nulitate absolută. La cererea prealabilă din 11 martie 2014, Consiliul comunei Mănoilești nu a dat niciun răspuns, motiv din care solicită repunerea în termenul de adresare în instanța de judecată.

Reclamanta SRL „Floarea Pietrei” a solicitat admiterea acțiunii, anularea deciziei Consiliului comunei Mănoilești nr. 5/5/7 din 17 august 2006, contractului de vânzare-cumpărare a terenului agricol proprietate publică din 22 decembrie 2006, procesului-verbal privind desfășurarea licitației lotului nr. 1 din 25 octombrie 2006 și procesului-verbal cu privire la rezultatele licitării cu strigare nr. 01 din 25 octombrie 2006, prin care terenul cu destinație agricolă cu suprafața de 6,7010 ha, care este parte componentă din perimetrul carierei „Ungheni-3” cu destinație agricolă a fost înstrăinat întreprinderii de producție „Codreanca” SA, precum și obligarea Consiliului comunei Mănoilești și Primăriei comunei Mănoilești să-i transmită în folosință terenul cu suprafața de 12,68 ha conform actului de confirmare a perimetrului minier eliberat de Ministerul Economiei la 14 martie 2009 și actului Comisiei interdepartamentale pentru valorificare industrială.

Prin încheierea din 26 mai 2015 a Judecătoriei Ungheni, au fost atrași în proces în calitate de intervenienți accesorii, SRL „Vigi” și SA „Macon”.

Prin hotărârea din 08 septembrie 2015 a Judecătoriei Ungheni, cererea de chemare în judecată depusă de SRL „Floarea Pietrei” a fost respinsă.

Prin decizia din 16 februarie 2016 a Curții de Apel Bălți, a fost respins apelul declarat de SRL „Floarea Pietrei” și menținută hotărârea din 08 septembrie 2015 a Judecătoriei Ungheni.

Prin decizia din 22 iunie 2016 a Curții Supreme de Justiție, s-a admis recursul declarat de SRL „Floarea Pietrei”, s-a casat decizia din 16 februarie 2016 a Curții de Apel Bălți, cu remiterea pricinii spre rejudecare la Curtea de Apel Bălți, în alt complet de judecată.

Prin decizia din 24 octombrie 2016 a Curții de Apel Bălți, s-a admis apelul

declarat de SRL „Floarea Pietrei”, s-a casat hotărârea Judecătoria Ungheni din 08 septembrie 2015, fiind emisă o nouă hotărâre prin care s-au respins ca fiind tardive pretențiile SRL „Floarea Pietrei” de anulare a deciziei Consiliului comunei Mănoilești nr. 5/5/7 din 17 august 2006, contractului de vânzare-cumpărare a terenului agricol proprietate publică din 22 decembrie 2006, procesului-verbal privind desfășurarea licitației lotului nr. 1 din 25 octombrie 2006 și procesului-verbal nr. 01 cu privire la rezultatele licitării cu strigare, iar pretenția privind obligarea Consiliului comunei Mănoilești și Primăriei comunei Mănoilești de a transmite în folosință terenul cu suprafața de 12,68 ha, conform actului de confirmare a perimetrului minier eliberat de Ministerul Economiei la 14 martie 2009 și conform actului Comisiei interdepartamentale pentru valorificare industrială, a fost respinsă ca fiind neîntemeiată.

Prin decizia din 08 februarie 2017 a Curții Supreme de Justiție, s-a admis recursul declarat de SRL „Floarea Pietrei”, s-a casat decizia Curții de Apel Bălți din 24 octombrie 2016, cu restituirea pricinii la rejudicare la Curtea de Apel Bălți, în alt complet de judecată.

Prin decizia din 08 iunie 2017 a Curții de Apel Bălți, s-a admis apelul declarat de SRL „Floarea Pietrei”, s-a casat hotărârea Judecătoria Ungheni din 08 septembrie 2015 și s-a emis o nouă hotărâre prin care cererea de chemare în judecată a fost respinsă ca neîntemeiată.

Prin decizia din 20 decembrie 2017 a Curții Supreme de Justiție s-a admis recursul declarat de SRL „Floarea Pietrei”, s-a casat decizia Curții de Apel Bălți din 08 iunie 2017 și hotărârea Judecătoria Ungheni din 08 septembrie 2015, în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Societatea cu Răspundere Limitată „Floarea Pietrei” împotriva Consiliului comunei Mănoilești raionul Ungheni, intervenienți accesorii Primăria comunei Mănoilești raionul Ungheni, Întreprinderea de Producție „Codreanca” Societate pe Acțiuni, Societatea cu Răspundere Limitată „Vigi” și Societatea pe Acțiuni „Macon”, cu privire la anularea deciziei, contractului de vânzare-cumpărare, proceselor-verbale privind desfășurarea licitației și rezultatele licitării, obligarea transmiterii în folosință a terenului, cu restituirea pricinii la rejudicare la Judecătoria Ungheni.

Prin încheierea din 23 ianuarie 2018 a Judecătoria Ungheni s-a dispus atragerea în proces în calitate de intervenient accesoriu Agenția pentru Geologie și Resurse Minerale.

Prin hotărârea din 06 decembrie 2018 a Judecătoria Ungheni, sediul Central, s-a respins ca fiind neîntemeiată cererea de chemare în judecată înaintată de SRL „Floarea Pietrei” împotriva Consiliului comunei Mănoilești, raionul Ungheni, intervenienți accesorii Primăria comunei Mănoilești, raionul Ungheni, SA. „Codreanca” SRL „Vigi”, SA „Macon” și Agenția pentru Geologie și Resurse Minerale, cu privire la anularea deciziei, contractului de vânzare-cumpărare, proceselor-verbale privind desfășurarea licitației și rezultatele licitării, obligarea transmiterii în folosință a terenului.

Prin decizia din 17 decembrie 2019 a Curții de Apel Chișinău, s-a respins apelul declarat de SRL „Floarea Pietrei” împotriva hotărârii din 06 decembrie 2018 a Judecătoria Ungheni, sediul Central, în cauza de contencios administrativ la acțiunea depusă de SRL „Floarea Pietrei” împotriva Consiliului comunei Mănoilești raionul

Ungheni, intervenienți accesorii Primăria comunei Mănoilești raionul Ungheni, Întreprinderea de Producție „Codreanca” SA, SRL „Vigi” și SA „Macon” și Agenția pentru Geologie și Resurse Minerale cu privire la anularea deciziei, contractului de vânzare-cumpărare, proceselor-verbale privind desfășurarea licitației și rezultatele licitării, obligarea transmiterii în folosință a terenului.

Pentru a decide astfel, instanța de apel a constatat că de către Consiliul comunei Manoilești, la data de 05 mai 2006, a fost emisă decizia nr. 3/2 cu privire la precăutarea cererii de vânzare-cumpărare a terenului deasupra carierii, prin care s-a decis de a forma și înregistra la Oficiul Cadastral Teritorial Ungheni terenul proprietate publică cu suprafața de 6,7 ha de pe carieră, a permite vânzarea-cumpărarea terenului proprietate publică cu suprafața de 6,7 ha de pe carieră în comuna Manoilești prin licitație publică la prețul, conform legislației în vigoare și că primăria, în termen, conform legislației în vigoare va încheia contractul de vânzare-cumpărare a terenului proprietate publică cu câștigătorul licitației. Ulterior, a fost emisă decizia nr. 5/5/7 din 17 august 2006, cu privire la examinarea cererii de vânzare-cumpărare a terenului agricol proprietate publică cu suprafața de 6,7010 ha, potrivit căreia s-a decis acceptarea vânzării-cumpărării terenului cu destinația agricolă, varietatea pășunii, proprietate publică cu suprafața de 6,7010 ha, număr cadastral 9247110317 prin licitație publică la prețul conform legislației în vigoare și că primăria, în termen, conform legislației în vigoare va încheia contractul de vânzare-cumpărare a terenului proprietate publică cu câștigătorul licitației. Conform extrasului din Registrul de Stat al bunurilor imobile terenul cu suprafața de 6,7010 ha, număr cadastral 9247110317, are stabilit modul de folosință ca fiind teren agricol. Corespunzător borderoului de calcul al prețului de vânzare-cumpărare a terenului proprietate publică cu destinație agricolă din 02 octombrie 2006, prețul de vânzare a terenului a fost stabilit în mărime de 31523, 05 lei.

Instanța de apel a reținut că la data de 06 octombrie 2006, în privința terenului respectiv, în ziarul „Unghiu” a fost publicat anunțul privind petrecerea licitației „cu strigare” la 25 octombrie 2006. La data de 25 octombrie 2006, reieșind din procesul-verbal cu privire la rezultatele licitației „cu strigare”, câștigător al licitației în privința terenului proprietate publică cu destinație agricolă, cu suprafața de 6,7010 ha, prin oferirea prețului de 301524 lei, a devenit SA „Codreanca”. La data de 22 decembrie 2006, între Primăria comunei Manoilești și SA „Codreanca” a fost încheiat contractul de vânzare-cumpărare a terenului în baza contractului respectiv, la data de 26 decembrie 2006, SA „Codreanca” și-a înregistrat dreptul de proprietate. Însă, la data de 24 decembrie 2004, a fost semnat actul Comisiei interdepartamentale privind transmiterea-recepția spre valorificare industrială a zăcământului de argile și roci de nisip „Ungheni - 3”, raionul Ungheni, potrivit căruia s-a decis să fie transmis către SRL „Floarea Pietrei” zăcământul de argile, utile pentru producerea cărămizii și cheramzitului, „Ungheni - 3” cu rezervele de bilanț la 04 aprilie 2004 în cantitate de 2551 mii m³ la categoriile A+B+C₁ și rezervele de nisipuri degresante în cantitate de 160 mii m³ la categoriile A+B+C₁ pentru valorificarea industrială.

Instanța de apel a constatat că la data de 14 martie 2009 a fost eliberat reclamantei SRL „Floarea Pietrei” actul de confirmare a perimetrului minier cu suprafața de 12,68 ha. La data de 07 noiembrie 2008, în privința SRL „Floarea Pietrei” au fost înregistrate modificările în Registrul de stat al persoanelor juridice, fiind adăugat genul de

activitate „Extragerea zăcămintelor minerale și (sau) producerea și îmbutelierea apelor minerale și naturale potabile”.

Instanța de apel a remarcat că la momentul petrecerii licitației de către Primăria comunei Mănoilești, raionul Ungheni, a vânzării terenului la 22 decembrie 2006 rezultă, lipsa a căruia drept de folosință realizat a zăcămintului din partea SRL „Floarea Petrei”, fapt ce exclude orice tratare a ilegalității actului de înstrăinare a terenului cu destinație agricolă de către Primăria comunei Mănoilești, către SA „Codreanca” care la moment, este proprietarul acestui teren de mai bine de 12 ani.

Instanța de apel a indicat că nu s-a constatat nici un temei de a anula decizia nr. 5/5/7 din 17 august 2006, emisă de către Consiliul comunei Mănoilești, cu privire la examinarea cererii de vânzare-cumpărare a terenului agricol proprietate publică cu suprafața de 6,7010 ha, or aceasta este legală în fond, nu au fost stabilite încălcări de procedură și nu a fost încălcată competența la emitere. Prin prisma prevederilor legale menționate supra terenul reprezintă un bun imobil distinct de subsol or, la data emiterii deciziei contestate și petrecerii licitației „cu strigare”, SRL „Floarea Pietrei” nu era beneficiar al subsolului pentru a avea drept preferențial asupra terenului în litigiu, în conformitate cu prevederile art. 14, alin. (2), lit. b) din Codul subsolului nr. 1511 din 15 iunie 1993 or, perimetrul minier a fost confirmat abia la 14 martie 2009 și apelantul a primit licența de exploatare a zăcămintelor minerale la 07 noiembrie 2008, iar subsolul poate fi dat în folosință numai în baza perimetrului minier și licenței. Mai mult ca atât, terenul are destinația agricolă, iar apelantul nu a prezentat careva probe pertinente care să dovedească faptul că destinația terenului ar fi fost schimbată.

Instanța de apel a mai reținut că terenul respectiv nu era un bun sechestrat pentru a impune obligativitatea publicării anunțului despre petrecerea licitației în Monitorul Oficial al Republicii Moldova, potrivit pct. 11 din Regulamentul privind licitațiile cu strigare și negocierile directe, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 1056 din 12 noiembrie 1997 or, având în vedere că s-a reținut legalitatea deciziei nr. 5/5/7 din 17 august 2006, emisă de către Consiliul comunei Mănoilești, cu privire la examinarea cererii de vânzare-cumpărare a terenului agricol proprietate publică cu suprafața de 6,7010 ha și că procesul-verbal privind desfășurarea licitării a lotului nr. 1 din 25 octombrie 2006, procesul-verbal nr. 01 cu privire la rezultatele licitării cu strigare privind vânzarea terenului cu suprafața de 6,7010 ha și contractul de vânzare-cumpărare a terenului agricol proprietate publică din 22 decembrie 2006, sunt acte subsecvente în privința cărora nu au fost identificate temeiuri de nulitate invocate de apelant și aceste cerințe sunt neîntemeiate. Dat fiind faptul că, terenul în litigiu are destinația agricolă, fapt confirmat prin mențiunile din Registrul bunurilor imobile și că a fost reținută legalitatea actelor contestate, nu poate fi admisă nici pretenția privind obligarea Consiliului comunei Mănoilești și Primăriei comunei Mănoilești să transmită SRL „Floarea Pietrei” în folosință terenul cu suprafața de 12,68 ha conform actului de confirmare a perimetrului minier eliberat de Ministerul Economiei și Comerțului din 14 martie 2009 și conform actului comisiei interdepartamentale pentru valorificarea industrială, or nu există un careva temei juridic în acest sens și nici apelantul nu a prezentat careva probe în susținerea poziției sale.

Invocând netemeinicia și ilegalitatea deciziei enunțate, la 16 ianuarie 2020, SRL „Floarea Pietrei”, a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel și hotărârii primei instanțe cu

emiterea unei noi hotărâri de admitere a acțiunii depuse de SRL „Floarea Pietrei”.

În motivarea recursului recurenta a invocat că instanța de apel la examinarea litigiului în cauză nu a stabilit împrejurările reale ale cauzei, ori acțiunea dată a fost depusă în instanță în scopul valorificării dreptului de beneficiar al subsolului, întru extragerea substanțelor minerale utile în perimetrul minier prestabilit, în baza actului comisiei interdepartamentale din 24 decembrie 2004, actului de confirmare a perimetrului minier din 14 martie 2009 și a contractului nr. 195 din 19 septembrie 2014, cu privire la atribuirea în folosință a sectoarelor de subsol pentru extragerea substanțelor minerale utile, și s-a solicitat anularea deciziei nr. 5/5/7 din 17 august 2006, a contractului de vânzare-cumpărare a terenului agricol din 22 decembrie 2006, a procesului-verbal privind desfășurarea licitației nr. 1 din 25 octombrie 2006 și a procesului-verbal nr. 01 cu privire la rezultatele licitării cu strigare.

Recurenta a invocat că din conținutul actului comisiei interdepartamentale privind transmiterea, recepția spre valorificare industrială a zăcămintului de argile și roci de nisip ”Ungheni-3”, r-nul Ungheni din 24 decembrie 2004, rezultă că zăcămintul ”Ungheni-3,, este situat pe teritoriul comunei Manoilești, raionul Ungheni și primarul comunei Manoilești, Grigore Popa a participat la lucrările comisiei din partea Consiliului Manoilești. Astfel urmează a constata că administrația publică locală a comunei Manoilești era la curent cu situația în privința zăcămintului ”Ungheni-3” și deci urma să adopte niște acțiuni legale în scopul valorificării dreptului de către stat în privința bogățiilor de orice natură ale subsolului, consfințit la art. 127 alin. (4) din Constituție și art. 6 din Codul subsolului.

Recurenta SRL „Floarea Pietrei” a indicat că la data de 22 decembrie 2006, primarul comunei Manoilești, Grigore Popa a semnat contractul de vânzare-cumpărare a terenului cu suprafața de 6,701 ha cu SA „Codreanca”, din care 4 ha se suprapun cu perimetrul minier eliberat pentru extragerea minereului de către SRL „Floarea Pietrei”, considerând că la acest capitol administrația publică locală a încălcat cerințele art. 40 din Codul subsolului, prin care drepturile beneficiarului subsolului sunt apărute și a dus la imixtiunea autorităților publice locale în activitatea economică a beneficiarilor subsolului legată de folosirea subsolului.

Recurenta consideră că acțiunile administrației publice locale a comunei Manoilești au dus la neglijarea cerințelor art. 49 din Codul subsolului ce statuează că exploatarea zăcămintelor de substanțe minerale utile se efectuează în limitele perimetrului minier atribuit.

Recurenta SRL „Floarea Pietrei” a specificat că terenul în cauză are destinația agricolă, preponderent pășuni, iar SA ”Codreanca” din 2006 pînă în prezent nu valorifică terenul respectiv și acest teren a fost înstrăinat în scopul de a crea impedimente SRL „Floarea Pietrei”, fapt confirmat prin hotărîrea judecătoreie sect. Rîșcani mun. Chișinău nr. 2c-266/2016 din 10 octombrie 2016, prin care a fost respinsă cererea SA „Codreanca” de anulare a contractului de transmitere a subsolului lui SRL „Floarea Pietrei”, dar și prin decizia Consiliului comunei Manoilești, raionul Ungheni nr. 3/2 din 05 mai 2006.

Totodată, recurenta consideră că au fost încălcate cerințele legislației în vigoare statuate în capitolul XII Codului Funciar, art. 86-88, în care sunt stipulate sarcinile serviciului controlului de stat în domeniul folosirii și protecției terenurilor cât și organele care exercită controlul de stat asupra folosirii și protecției terenurilor. Deci,

scopul legislației funciare pentru folosirea eficientă și protecția cuvenită a terenurilor a fost neglijat de însăși autoritatea administrației publice locale, care are obligația de a exercita controlul de stat asupra folosirii și protecției terenurilor.

Recurenta a invocat prevederile art. 95 Codul Funciar, în care este stipulat că actele de vânzare-cumpărare, donație, amanetare, schimb și alte tranzacții dintre deținătorii de terenuri înfăptuite cu încălcarea modului stabilit de legislație sunt nule. Conform Legii nr. 1308- XIII din 25 iulie 1997 privind prețul normativ și modul de vânzare-cumpărare a pământului înstrăinarea terenurilor are loc prin organizarea și petrecerea licitației publice.

Recurenta a specificat că pct. 2 al Regulamentul cu privire la licitație, adoptat prin Hotărârea Guvernului nr. 662 din 28 noiembrie 1996, privind modul de organizare și desfășurare a licitației stipulează că publicarea prealabilă a comunicatului și asigurarea liberului acces la licitație, iar pct. 9 din Regulamentul cu privire la licitație prevede că cu cel puțin 15 zile înainte de începerea licitației, vânzătorul publică în Monitorul Oficial comunicatul informativ privind desfășurarea licitației. După cum rezultă din conținutul procesului-verbal privind desfășurarea licitării a lotului nr. 1, Primăria comunei Manoilești, raionul Ungheni a petrecut licitația la data de 25 octombrie 2006. Din materialele cauzei rezultă că vânzătorul a publicat comunicatul informativ privind desfășurarea licitației doar în ziarul raional Ungheni, care are un tiraj de 8800 exemplare, dar nu în Monitorul Oficial, deci recurentul consideră că au fost încălcate cerințele Regulamentului nominalizat ce a dus la lezarea dreptului de liber acces la licitație și consideră că licitația este nulă.

Recurenta SRL „Floarea Pietrei” a specificat că această constatare este dovedită prin Actul de Stat pentru dreptul de folosire a pământului seria BN-010098 din anul 1991, eliberat de Comitetul executiv al Sovietului raional Ungheni și înscris în Registrul actelor de stat pentru dreptul de folosire a pământului cu nr. 39 cât și Planul folosirii pământului transmis Direcției fabricii de cărămidă din Ungheni. Actele juridice susmenționate adeveresc faptul predării în folosință, fără termen și fără plată, a pământului cu suprafața de 12,61 ha, în hotarele prevăzute de planul de folosire a pământului, în scopul construcției fabricii de cărămidă.

Recurenta SRL „Floarea Pietrei” consideră că aceste două acte juridice sunt valabile până în prezent și recurenta a luat cunoștință cu ele la data de 05 februarie 2019, când a primit Avizul expertizei ecologice de stat și anexele la el. Conform scrisorii Agenției pentru Geologie și Resurse Minerale din 18 martie 2019 nr. 270/07, parvenită în adresa recurteii, și anexată la materialele cauzei, rezultă că zăcămintul dat a fost transmis la balanța Ministerului Industriei Republicii Sovietice Socialiste Moldovenești, și ca rezultat au fost extrase 121 mii m³ de argilă pentru producerea cărămizii și 6 mii m³ de nisip degresant. La acel moment, anul 1991, pământul se afla în proprietatea exclusivă a statului, era în folosință întreprinderii de stat, sovhozul „Ungheni”, dovedit prin planul folosirii pământului și a fost transmis în folosință întreprinderii de stat direcției fabricii de cărămidă și avea destinație industrială.

Recurenta SRL „Floarea Pietrei” a specificat că Regulamentul privind terenurile destinate industriei și telecomunicațiilor, apărare și cu alte destinații speciale, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 707 din 12 noiembrie 1993, intrat în vigoare la 30 noiembrie 1993, reglementează modul de utilizare a terenurilor destinate industriei. Astfel, decizia Consiliului comunei Manoilesti nr. 5/5/7 din 17 august 2006, contractul

de vânzare - cumpărare a terenului încheiat de Primăria comunei Manoilesti și ÎP „Codreanca” SA, procesul-verbal privind desfășurarea licitației nr. 1 din 25 octombrie 2006 și procesul-verbal nr. 01, cu privire la rezultatele licitării cu strigare, au fost adoptate contrar Hotărârii Guvernului nr. 707 din 12 noiembrie 1993 cât și a cerințelor art. 15, 23, 25, 52 Cod Funciar 1991, art. 49 Codul subsolului și deci hotărârea contestată este ilegală prin neaplicarea legii care trebuia să fie aplicată.

La 21 februarie 2020 SRL „Floarea Pietrei”, a declarat recurs suplimentar împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel și hotărârii primei instanțe cu emiterea unei noi hotărâri de admitere a acțiunii depuse de SRL „Floarea Pietrei”.

La 24 februarie 2020 și 11 martie 2020 SA „Codreanca” a depus referință la recursul declarat de SRL „Floarea Pietrei”, solicitând declararea acestuia ca inadmisibil (f.d. 108-116, vol. II).

Intimatul Consiliul comunei Mănoilești raionul Ungheni, intervenienții accesorii Primăria comunei Mănoilești raionul Ungheni, SRL „Vigi”, SA „Macon” și Agenția pentru Geologie și Resurse Minerale nu și-au valorificat dreptul de a depune referințe la recursul depus de SRL „Floarea Pietrei”, deși după cum rezultă din avizele de primire, anexate la materialele cauzei, au recepționat copia cererii de recurs depuse de SRL „Floarea Pietrei” (f.d. 117-129, vol. II).

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că prin Legea nr. 116 din 19 iulie 2018, a fost adoptat Codul administrativ al Republicii Moldova.

În conformitate cu art. 257 alin. (1) din Codul administrativ, prezentul cod a intrat în vigoare la 01 aprilie 2019.

În conformitate cu art. 258 alin. (3) din Codul administrativ, procedurile de contencios administrativ inițiate până la intrarea în vigoare a prezentului cod se vor examina în continuare, după intrarea în vigoare a prezentului cod, conform prevederilor prezentului cod. Prin derogare, admisibilitatea unei astfel de acțiuni în contenciosul administrativ se va face conform prevederilor în vigoare până la intrarea în vigoare a prezentului cod. Prevederile prezentului alineat se vor aplica corespunzător pentru procedurile de apel, de recurs și de contestare cu recurs a încheierilor judecătorești.

Astfel, din sensul normei de drept enunțate urmează că legiuitorul a optat pentru principiul aplicării imediate a noilor reglementări procedurale. Decizia instanței de apel a fost pronunțată după intrarea în vigoare a Codului administrativ.

Prin urmare, legalitatea procedurilor care au urmat după punerea în aplicare a Codului administrativ se va verifica prin prisma Codului administrativ.

Conform art. 245 alin. (1) din Codul administrativ, recursul se depune la instanța de apel în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel, dacă legea nu stabilește un termen mai mic.

Luând în considerare că recurenta SRL „Floarea Pietrei” a recepționat decizia recurată prin intermediul poștei electronice la data de 04 februarie 2020, fapt ce se confirmă prin scrisoare anexată la materialele cauzei (f.d. 99, vol. II) și a depus recurs împotriva deciziei din 17 decembrie 2019 a Curții de Apel Chișinău, la data de 16 ianuarie 2020 și 21 februarie 2020, adică în termen de 30 de zile de la recepționarea deciziei recurate, completul ajunge la concluzia că recurenta SRL „Floarea Pietrei”

s-a conformat prevederilor legale, încadrându-se în termenul de depunere a recursului prevăzut de art. 245 Cod administrativ.

Astfel, examinând temeiurile recursului declarat de SRL „Floarea Pietrei”, în raport cu materialele cauzei de contencios administrativ, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil.

Verificând motivele de casare, invocate în recurs, completul Colegiului atestă că recurenta SRL „Floarea Pietrei” a indicat argumente ce țin de dezacordul său cu felul în care instanța de apel a apreciat înscrisurile probatorii și a constatat circumstanțele cauzei. Nu pot fi reținute ca temei de admisibilitate aceste argumente, deoarece țin de reaprecierea probelor, fapt inadmisibil în recurs.

Conform regulilor din Secțiunea a 2-a din Capitolul XXXVIII din Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Recursul exercitat conform secțiunii a 2-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procesual, verificându-se doar legalitatea deciziei, nu și temeinicia ei în fapt.

Astfel, completul Colegiului constată că argumentele invocate în recursul depus de SRL „Floarea Pietrei” nu pot constitui temei de casare a deciziei recurate, or acesta nu se încadrează în cele expres stabilite la art. 432, alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Totodată, potrivit jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere. La fel, recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri, pe când în recursul declarat de SRL „Floarea Pietrei” asemenea aspecte nu se regăsesc.

În speță, completul Colegiului menționează că recursul în cauză conține obiecții de fapt și de drept care deja au fost studiate și verificate de către instanța de apel, primind o apreciere corespunzătoare.

În consecință, nu există aparența unei încălcări a dreptului recurentei la soluționarea tuturor argumentelor cu privire la judecarea cauzei în apel, în modul în care acest drept este garantat de art. 6 alin. (1) din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

Drept urmare, se reține că argumentele invocate de către recurentă nu pot constitui temei de admisibilitate a recursului, deoarece nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procesual, așa cum formal invocă SRL „Floarea Pietrei” și, respectiv, nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

În astfel de circumstanțe, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de SRL „Floarea Pietrei”, inadmisibil.

În conformitate cu art.193, 195, 230 și 258 alin.(3) din Codul administrativ, precum și art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Recursul depus de Societatea cu Răspundere Limitată „Floarea Pietrei” se declară inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Nina Vascan

judecătorii

Victor Burduh

Victor Boico